

“मीठे बच्चे- यो ज्ञानले तिमीलाई शीतल बनाउँछ, यस ज्ञानद्वारा काम-क्रोधको अग्नि खत्तम हुन्छ, भक्तिद्वारा त्यो अग्नि खत्तम हुँदैन ।”

प्रश्न:- यादमा मुख्य मेहनत कुन चाहिँ छ ?

उत्तर:- बाबाको यादमा बस्दा देह पनि याद नआओस् । आत्म-अभिमानि बनेर बाबालाई याद गर, यसमा नै मेहनत छ । यसमा नै विघ्न पर्छ किनकि आधाकल्प देह-अभिमानि रहेका छौ । भक्ति मतलब नै देहको याद ।

ओम् शान्ति । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- यादका लागि एकान्तको धेरै आवश्यकता छ । जति तिमी एकान्त वा शान्तिमा बाबाको यादमा रहन सक्छौ त्यति समूहमा रहन सक्दैनौ । स्कुलमा पनि बच्चाहरू पढ्दा एकान्तमा गएर अध्ययन गर्छन् । यसमा पनि एकान्त चाहिन्छ । घुम्न जान्छौ भने त्यसमा पनि यादको यात्रा मुख्य छ । पढाइ त बिलकुल सहज छ किनकि आधाकल्प मायाको राज्य आउने बित्तिकै तिमी देह-अभिमानि बन्दछौ । पहिलो मुख्य शत्रु हो देह-अभिमान । बाबालाई याद गर्नुको सट्टा देहलाई याद गर्छन् । यसलाई देहको अहंकार भनिन्छ । यहाँ तिमी बच्चाहरूलाई आत्म-अभिमानि बन भनिन्छ, यसमा मेहनत लाग्छ । अब भक्ति त छुट्यो । भक्ति हुन्छ नै शरीरका साथ । तीर्थ आदिमा शरीरलाई लिएर जानुपर्छ । दर्शन गर्नु छ, यो गर्नु छ । शरीरलाई जानुपर्छ । यहाँ तिमीलाई यही चिन्तन गर्नु छ- हामी आत्मा हौं, हामीले परमपिता परमात्मा बाबालाई याद गर्नु छ । जति याद गरिन्छ त्यति पाप काटिदै जान्छ । भक्तिमार्गमा त कहिल्यै पाप काटिदैन । कोही वृद्ध छन् भने भित्र यो शंका हुन्छ- हामीले भक्ति गरेनौं भने नोक्सान हुनेछ, नास्तिक बनिन्छ । भक्तिको मानौं आगो लागेको छ, ज्ञानमा हुन्छ शीतलता । यसमा काम क्रोधको आगो खत्तम हुन्छ । भक्तिमार्गमा मनुष्य कति भावना राख्छन्, मेहनत गर्छन् । मानौं बद्रीनाथमा गइयो मूर्तिको साक्षात्कार भयो फेरि के ! भट्ट भावना बन्दछ, फेरि बद्रीनाथको भन्दा अरू कसैको बुद्धिमा याद रहँदैन । पहिले त पैदल जान्थे । बाबा भन्नुहुन्छ- म अल्पकालको लागि मनोकामना पूरा गरिदिन्छु, साक्षात्कार गराइदिन्छु । बाँकी म यीद्वारा मिल्दिनँ । म विना वर्सा कहाँ मिल्छ र ! वर्सा त तिमीलाई मबाट नै मिल्नु छ नि । यी त सबै देहधारी हुन् । वर्सा एकै बाबा रचयिताद्वारा मिल्छ, बाँकी जे-जति पनि जड अथवा चैतन्य छन् सारा रचना हुन् । रचनाबाट कहिल्यै वर्सा मिल्न सक्दैन । पतित-पावन एकै बाबा हुनुहुन्छ । कुमारीहरूलाई त संगदोषबाट धेरै बच्नु छ । बाबा भन्नुहुन्छ- यस पतितपनाबाट तिमी आदि-मध्य-अन्त्य दुःख पाउँछौ । अहिले सबै पतित छन् । तिमीलाई अहिले पावन बन्नु छ । निराकार बाबा नै आएर तिमीलाई पठाउनुहुन्छ । यस्तो कहिल्यै नसम्भ- ब्रह्माले पठाउँछन् । सबैको बुद्धि शिवबाबा तर्फ रहनुपर्छ । शिवबाबाले यिनीद्वारा पठाउनुहुन्छ । तिमी दादीहरूलाई (माताहरूलाई) पनि पठाउनेवाला शिवबाबा हुनुहुन्छ । उहाँलाई के खातिरी गर्ने ! तिमी शिवबाबाका लागि अंगुर, आँप लिएर आउँछौ, शिवबाबा भन्नुहुन्छ- म त अभोक्ता हुँ । तिमी बच्चाहरूका लागि नै सबै कुरा हो । भक्तहरूले भोग लगाउँछन् र बाँडेर खान्छन् । म कहाँ खान्छु र ! बाबा भन्नुहुन्छ- म त आउँछु नै तिमी बच्चाहरूलाई पठाएर पावन बनाउन । पावन बनेर तिमी यति उच्च पद पाउँछौ । मेरो धन्धा यो हो । भनिन्छ पनि शिव भगवानुवाच । ब्रह्मा भगवानुवाच त भनिदैन । ब्रह्मा उवाच पनि भनिदैन । चलाउन त यिनले पनि मुरली चलाउँछन् तर हमेसा सम्भ शिवबाबाले चलाउनुहुन्छ । कुनै बच्चालाई राम्रो तीर लगाउनु छ भने स्वयं प्रवेश गर्नुहुन्छ । भनिन्छ नि, ज्ञानको तीर तिखो हुन्छ । साइन्समा पनि कति पावर छ । बम आदिको कति धमाका हुन्छ । तिमी कति साइलेन्समा रहन्छौ । साइन्समाथि साइलेन्सले विजय पाउँछ ।

तिमीहरूले यस सृष्टिलाई पावन बनाउँछौ । पहिले त आफूलाई पावन बनाउनु छ । ड्रामा अनुसार पावन पनि बन्नु नै छ, यसैले विनाश पनि निश्चित छ । ड्रामालाई बुझेर धेरै हर्षित रहनुपर्छ । अब हामी जानु छ शान्तिधाम । बाबा भन्नुहुन्छ- त्यो तिमीहरूको घर हो । घरमा त खुशीसँग जानुपर्छ नि । यसमा देही-अभिमानि बन्ने धेरै मेहनत गर्नु छ । यस यादको यात्रामा नै बाबा धेरै जोड दिनुहुन्छ, यसमा नै मेहनत छ । बाबा सोध्नुहुन्छ- चल्दा फिर्दा याद गर्न सजिलो छ कि एकै ठाउँमा बसेर याद गर्न सजिलो छ ? भक्तिमार्गमा पनि कति माला फेर्छन्, राम-राम जप्छन् । फाइदा त केही पनि छैन । बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई बिलकुल सहज युक्ति बताउनुहुन्छ- भोजन बनाऊ, जे काम गर्दा पनि, बाबालाई याद गर । भक्तिमार्गमा श्रीनाथ द्वारेमा भोग बनाउनेको मुखमा पट्टी बाँधिदिन्छन् । थोरै पनि आवाज नहोस् । त्यो हो भक्तिमार्ग । तिमीले त बाबालाई याद गर्नु छ । उनीहरूले यति धेरै भोग लगाउँछन् फेरि त्यो कहाँ कसैले

खान्छ र ! पण्डाहरूका कुटुम्ब हुन्छन् उनीहरूले खान्छन् । तिमी यहाँ जान्दछौ- हामीलाई शिवबाबाले पठाउनुहुन्छ । भक्तिमा कहाँ यो सम्भन्छन् र हामीलाई शिवबाबाले पठाउनुहुन्छ भनेर । हुन त शिव पुराण बनाइएको छ तर त्यसमा शिव पार्वती, शिव शंकर सबै मिलाइदिएका छन्, त्यो पढ्नाले कुनै फाइदा हुँदैन । हर एकले आफ्नो शास्त्र पढ्नुपर्छ । हिन्दूहरूको हो एक गीता । क्रिश्चियनको बाइबल एउटा हुन्छ । देवी-देवता धर्मको शास्त्र हो गीता । यसमा नै ज्ञान छ । ज्ञानलाई नै पढिन्छ । तिमीलाई ज्ञान पढ्नु छ । लडाईं आदिको कुरा जुन किताबहरूमा छ, त्यससँग तिमीहरूको कुनै काम छैन । हामी हौं योगबलवाला फेरि बाहुबलवालाको कहानी किन सुन्ने ! तिमीहरूको वास्तवमा लडाईं होइन । तिमी योगबलद्वारा ५ विकारमाथि विजय पाउँछौ । तिमीहरूको लडाईं हो ५ विकारसँग । उनीहरू त मनुष्य, मनुष्यसँग लडाईं गर्छन् । तिमी आफ्नो विकारसँग लडाईं लड्दछौ । यो कुरा संन्यासी आदिले सम्झाउन सक्दैनन् । तिमीलाई कुनै ड्रिल आदि पनि सिकाइदैन । तिमीहरूको ड्रिल छ नै एक । तिमीहरूको हो नै योगबल । यादको बलबाट ५ विकारमाथि जित पाउँछौ । यी ५ विकार दुस्मन हुन् । तिनमा पनि नम्बर वन हो देह-अभिमान । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी त आत्मा हौ नि । तिमी आत्मा आउँछौ, आएर गर्भमा प्रवेश गर्छौ । म त यस शरीरमा विराजमान भएको छु । म कुनै गर्भमा कहाँ जान्छु र ! सत्ययुगमा तिमी गर्भ महलमा रहन्छौ । फेरि रावण राज्यमा गर्भ जेलमा जान्छौ । म त प्रवेश गर्छु । यसलाई दिव्य जन्म भनिन्छ । ड्रामा अनुसार मलाई यसमा आउनुपर्छ । यिनको नाम ब्रह्मा राख्छु किनकि मेरो बने नि । एडाप्ट हुनेको नाम कति राम्रा-राम्रा राख्छन् । तिमीहरूमा पनि धेरै राम्रा-राम्रा नाम राखियो । लिस्ट धेरै वन्दरफुल आएको थियो, सन्देशीद्वारा । बाबालाई सबै नाम कहाँ याद छ र ! नामसँग त कुनै काम छैन । शरीरको नाम राखिन्छ नि । अहिले त बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्भ, बाबालाई याद गर । पुग्यो । तिमी जान्दछौ- हामी पूज्य देवता बन्छौ फेरि राज्य गर्छौ । फेरि भक्तिमार्गमा हाम्रै चित्र बनाउनेछन् । देवीहरूको धेरै चित्र बनाउँछन् । आत्माहरूको पनि पूजा हुन्छ । माटोको शालिग्राम बनाउँछन् फेरि रातमा तोड्छन् । देवीहरूलाई पनि सजाएर, पूजा गरेर फेरि समुद्रमा फ्याँक्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो पनि रूप बनाएर, खुवाएर, पियाएर फेरि मलाई भनिदिन्छन्- दुःखा-पत्थरमा हुनुहुन्छ । सबैभन्दा दुर्दर्शा त मेरो गर्छन् । तिमी कति गरिब बनेका छौ । गरिबले नै फेरि उच्च पद पाउँछन् । साहुकारले मुश्किलले पढ्छन् । बाबा पनि साहुकारहरूबाट यति लिएर के गर्नुहुन्छ र ! यहाँ त बच्चाहरूको थोपा-थोपाबाट यी भवन आदि बन्छन् । भन्दछन्- बाबा मेरो एउटा ईट्टा लगाइदिनुहोस् । सम्भन्छन्- बदलामा मलाई सुन चाँदीको महल मिल्नेछ । वहाँ त सुन धेरै हुन्छ । सुनको ईट्टा हुन्छ तब त भवन बन्छन् । त्यसैले बाबा प्रेमसँग भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, अब मलाई याद गर, अब नाटक पूरा हुन्छ ।

बाबा गरिब बच्चाहरूलाई साहुकार बन्ने युक्ति बताउनुहुन्छ- मीठे बच्चे, तिमीहरूको पासमा जे जति छ ट्रान्सफर गरिदेऊ । यहाँ त केही पनि रहनु छैन । यहाँ जसले ट्रान्सफर गर्छन्, त्यो तिमीलाई नयाँ दुनियाँमा सय गुणा भएर मिल्नेछ । बाबा केही माग्नुहुन्न । उहाँ त दाता हुनुहुन्छ, यो युक्ति बताइन्छ । यहाँ त सबै माटोमा मिल्नु छ । केही ट्रान्सफर गरिदियौ भने तिमीलाई नयाँ दुनियाँमा मिल्नेछ । यस पुरानो दुनियाँको विनाशको समय हो । यो केही पनि काममा आउने छैन, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- घर-घरमा युनिभर्सिटी कम हस्पिटल खोल, जसबाट हेल्थ र वेल्थ मिल्नेछ । यही मुख्य हो । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

रात्रि क्लास : १२-०१-६९

यस समय तिमी गरिब साधारण माताहरू पुरुषार्थ गरेर उच्च पद पाउँछौ । यज्ञमा मदत आदि पनि माताहरूले धेरै गर्छन्, पुरुषहरू धेरै कम छन् जो मदतगार बन्छन् । माताहरूलाई वारिसपनाको नशा रहँदैन । उनीहरू बिऊ रोपिरहन्छन्, आफ्नो जीवन बनाइरहन्छन् । तिमीहरूको ज्ञान हो यथार्थ, बाँकी हो भक्ति । रूहानी बाबा नै आएर ज्ञान दिनुहुन्छ । बाबालाई बुझ्ने हो भने बाबाबाट वर्सा अवश्य लिने थिए । तिमीलाई बाबाले पुरुषार्थ गराइरहनुहुन्छ, सम्झाइरहनुहुन्छ । समय व्यर्थ नगर । बाबा जान्नुहुन्छ, कोही राम्रा पुरुषार्थी छन्, कोही मिडियम, कोही थर्ड । बाबासँग सोध्यौ भने बाबाले भट्ट बताइदिनुहुन्छ- तिमी फस्ट हौ, सेकेन्ड हौ वा थर्ड हौ । कसैलाई ज्ञान दिदैनौ भने थर्ड क्लास ठहरियौ । प्रमाण दिएनौ भने त बाबा अवश्य भन्नुहुन्छ नि । भगवान् आएर जो ज्ञान सिकाउनुहुन्छ त्यो प्रायः लोप

हुन्छ । यो कसैलाई पनि थाहा हुँदैन । ड्रामाको योजना अनुसार यो भक्तिमार्ग हो, यसद्वारा कसैले मलाई प्राप्त गर्न सक्दैन । सत्ययुगमा कोही जान सक्दैन । अहिले तिमी बच्चाहरू पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । कल्प पहिलेजस्तै जसले जति पुरुषार्थ गरेको छ, त्यति गर्दै रहनेछ । बाबा बुझ्न सक्नुहुन्छ, आफ्नो कल्याण कसले गरिरहेका छन् । बाबा त भन्नुहुन्छ— नित्य यी लक्ष्मी नारायणको चित्रको अगाडि आएर बस् । बाबा हजुरको श्रीमत अनुसार यो वर्सा हामी अवश्य लिनेछौ । आफू समान बनाउने सेवाको सोख अवश्य चाहिन्छ । सेन्टरलाई पनि लेख्दछु, यति वर्ष पढ्यौ कसैलाई पढाउन सक्दैनौ भने बाँकी के पढ्यौ ! बच्चाहरूको उन्नति त गर्नु प्यो नि । बुद्धिमा सारा दिन सेवाको विचार चल्यो ।

तिमी वानप्रस्थी हो नि । वानप्रस्थीहरूका पनि आश्रम हुन्छन् । वानप्रस्थीहरूको पासमा जानुपर्छ, उनलाई मनुभन्दा पहिले लक्ष्य त बताइदेऊ । वाणीभन्दा पर तिमीहरूको आत्मा जान्छ कसरी ! पतित आत्मा त जान सक्दैन । भगवानुवाच, मामेकम् याद ग्यौ भने तिमी वानप्रस्थमा जानेछौ । वनारसमा पनि सेवा धेरै छ । धेरै साधुहरू काशीबासका लागि वहाँ रहन्छन्, सारा दिन भनिरहन्छन् शिवकाशी विश्वनाथ गंगा । तिम्रो मनमा सदैव खुशीको ताली बजिरहनुपर्छ । विद्यार्थी हो नि ! सेवा पनि गर्छौ, पढ्छौ पनि । बाबालाई याद गर्नु छ, वर्सा लिनु छ । हामी अब शिवबाबाको पासमा जान्छौ । यो हो मनमनाभव । तर धेरैलाई याद रहँदैन । परचिन्तन गरिरहन्छन् । मूल कुरा हो यादको । यादले नै खुशीमा ल्याउँछ । चाहन त सबैले चाहन्छन्— विश्वमा शान्ति होस् । बाबा पनि भन्नुहुन्छ— उनीहरूलाई सम्झाऊ— विश्वमा शान्ति अहिले स्थापना भइरहेको छ, यसैले बाबा लक्ष्मी-नारायणको चित्रलाई धेरै महत्त्व दिनुहुन्छ । भन, यो दुनियाँ स्थापना भइरहेको छ, जहाँ सुख-शान्ति, पवित्रता सबै थियो । सबैले भन्छन्— विश्वमा शान्ति होस् । पुरस्कार पनि धेरैलाई मिलिरहन्छ । विश्वमा शान्ति स्थापना गर्नेवाला त मालिक हुनुपर्छ नि । उनीहरूको राज्यमा विश्वमा शान्ति थियो । एक भाषा, एक राज्य, एक धर्म थियो । बाँकी सबै आत्माहरू निराकारी दुनियाँमा थिए । यस्तो दुनियाँ कसले स्थापना गरेको थियो ! शान्ति कसले स्थापना गर्‍यो ! विदेशीहरूले पनि सम्झन्छन्— यहाँ प्याराडाइज (स्वर्ग) थियो, यिनीहरूको राज्य थियो । विश्वमा शान्ति त अहिले स्थापना भइरहेको छ । बाबाले सम्झाउनुभएको थियो— प्रभात फेरीमा पनि यी लक्ष्मी-नारायणको चित्र निकाल । जसद्वारा सबैका कानमा आवाज परोस्— यो राज्य स्थापना भइरहेको छ । नर्कको विनाश सामुन्ने खडा छ । यो त जान्दछन्— ड्रामा अनुसार सायद अभै बाँकी छ । ठूला-ठूलाको तकदिरमा अहिले छैन । फेरि पनि बाबा पुरुषार्थ गराइरहनुहुन्छ । ड्रामा अनुसार सेवा चलिरहेको छ । अच्छा । गुडनाइट ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) संगदोषबाट आफ्नो धेरै-धेरै सम्हाल गर्नु छ । कहिल्यै पतितको सङ्गतमा आउनु छैन । शान्तिको शक्तिद्वारा यस सृष्टिलाई पावन बनाउने सेवा गर्नु छ ।
- २) ड्रामालाई राम्रोसँग बुझेर हर्षित रहनु छ । आफ्नो सबै कुरा नयाँ दुनियाँको लागि स्थानान्तरण गर्नु छ ।

वरदानः— बितेको कुरालाई दयावान् बनेर समाहित गर्ने शुभचिन्तक भव

यदि कसैको बितेका कमजोरीका कुरा कसैले सुनायो भने शुभ भावनाद्वारा किनारा गर । व्यर्थ चिन्तन वा कमजोरीको कुरा आपसमा पनि चल्नु हुँदैन । बितेको कुरालाई दयावान् बनेर समाहित गर । समाहित गरेर शुभ भावनाले उस आत्माप्रति मनसा सेवा गरिराख । हुन सक्छ, कोही संस्कारको वशमा कुनै उल्टो बोल्छ, गर्छ वा सुन्छ भने उसलाई परिवर्तन गर । एकदेखि दुईसम्म, दुईदेखि तीनसम्म यस्तो व्यर्थ कुराको माला नहोस् । यस्तो अटेन्सन राख्नु अर्थात् शुभचिन्तक बन्नु ।

स्लोगनः— सन्तुष्टमणि बन्यौ भने प्रभुप्रिय, लोकप्रिय र स्वयंप्रिय बन्नेछौ ।